

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

I denne strålende festtiden hilser vi dere alle i en ånd av fornyet håp.

I det mørke bildet som har overskygget størstedelen av dette århundret, er det nå en lysning ute i horisonten. Den kan skjernes i de nye tendensene som driver frem de sosiale prosessene som er i gang i verden, i tegnene på en sterkere tilbøyelighet til fred. I Guds tro består den i at Bahá'u'lláhs Orden vokser i styrke i takt med at dens banner hever seg til mer majestetiske høyder. Det er en styrke som tiltrekker. Media vier verdens bahá'í-samfunn økende oppmerksomhet. Forfattere erkjenner dets eksistens i et voksende antall artikler, bøker og oppslagsverk, og i ett de av de mest anerkjente av dem ble troen nylig oppført som den religionen som var spredt mest i verden nest etter kristendommen. Det blir stadig tydeligere at regjeringer, sivile myndigheter, fremstående personligheter og humanitære organisasjoner viser en bemerkelsesverdig interesse for dette samfunnet. Ikke bare gransker man samfunnets lover, prinsipper, organisasjon og livsstil, men dets råd og aktive hjelp blir også søkt for å avhjelpe sosiale problemer og gjennomføre humanitære aktiviteter.

En spennende konsekvens av disse gunstig sammenfallende begivenhetene er at det trer frem et nytt mønster av muligheter for videre vekst og styrking av vårt verdensomspennende samfunn. Det har åpnet seg nye utsikter til å undervise om troen på alle nivåer i samfunnet. Og de bekreftes i de tidlige resultatene av de nye undervisningsinitiativene som blir tatt en rekke steder i takt med at flere og flere nasjonale samfunn er vitne til starten på den inntreden i skarer som vår elskede Mester lovet og som Shoghi Effendi sa ville føre til masseomvendelse. De umiddelbare mulighetene som byr seg i denne situasjonen skapt av forsynet, driver oss til å forvente at en hittil ukjent utvidelse av Det Største Navns samfunn faktisk er nært forestående.

Gnisten som tente den økende interessen for Bahá'u'lláhs Sak, var den heltmodige tapperheten og tålmodigheten hos de kjære vennene i Iran, som beveget verdens bahá'í-samfunn til å gjennomføre et vedholdende og omhyggelig arrangert program med appeller til verdens samvittighet. I dette store foretagendet handlet hele samfunnet i forening gjennom sin administrative orden, og det ble ledsaget av likeså kraftige og synlige aktiviteter fra samfunnets side innenfor andre områder, som er blitt nevnt i detalj separat. Likevel tilskyndes vi til å nevne at et viktig resultat av denne omfattende anstrengelsen er at vi ser et nytt trinn i Sakens ytre anliggender, og det kjennetegnes av at nasjonale åndelige råd har modnet påtagelig i sine økende forbindelser med statlige og ikke-statlige organisasjoner og med offentligheten i sin alminnelighet.

Denne innsikten foranlediget et møte i Tyskland i november mellom nasjonale bahá'í-representanter for utenrikssaker fra Europa og Nord-Amerika, sammen med høytstående representanter for Det Internasjonale Bahá'í-samfunn, som var innstilt på å oppnå større

samordning av sitt arbeid. Dette var et forberedende steg henimot å skulle samle stadig flere nasjonale åndelige råd i et harmonisk fungerende internasjonalt nettverk som skal være i stand til å gjennomføre verdensomspennende foretagender på dette hurtig ekspanderende området. Forbundet med disse begivenhetene står den betydningsfulle oppnåelsen at troen ble gitt internasjonal anerkjennelse ved at den i oktober ble formelt opptatt som medlem av Nettverket angående bevaring og religion i det vidkjente Verdens Naturfond.

I en av de mørkeste periodene i den langvarige undertrykkelsen av de høyt elskede og be-sluttsomt standhaftige vennene i Iran ble Shoghi Effendi beveget til å trøste dem i et forbløffende klarsynt brev. «Det er utgytelsen av martyrenes hellige blod i Persia,» skrev han, «som i denne skinnende æra, denne strålende, denne juvelbesatte bahá'í-tidsalderen, skal forvandle jordens overflate til den høye himmel og, som åpenbart i tavlene, reise tabernaklet for menneskehetens enhet i verdens midte, åpenbare for menneskenes øyne at menneskeslekten virkelig er en slekt, opprette Den Største Fred, gjøre denne lavere verden til et speil for Abhá-paradiset og overfor alle verdens folk fastslå utenfor all tvil at dette verset er sant: "... den dag da jorden skal omskapes til en annen jord".» Ved at betraktninger som disse anfører slike vidunderlige fremtidige følger av den grufulle lidelsen som våre iranske venner utsettes for, kaster de lys over den anledningen og den utfordringen vi alle står overfor i denne stunden som er så avgjørende for Sakens skjebne.

De store prosjektene som alt er satt i gang, må føres videre inntil de er fullført. Terrassene ovenfor og nedenfor Bábs gravmæle og Buen på Karmelfjellet må fullføres, og dermed oppfylle den strålende visjonen av at Guds hellige fjell skulle blomstre. Den andre Verdenskongressen må bli holdt i Paktens by for å feire hundreårsjubileet for inngåelsen av denne Pakten. Det jevnt fremadskridende arbeidet med å oversette og kommentere Kitáb-i-Aqdas, Den Helligste Bok, må fortsettes til utgivelsen er ferdig. Den interesse som vennene har vist for loven om huqúqu'lláh, må pleies. Pionerene og de reisende underviserne må dra ut. Sakens utgifter må dekkes. Alle målene i Seksårsplanen må bli oppnådd.

Men det overordnede formål med all bahá'í-aktivitet er undervisning. Alt som er blitt eller vil bli gjort, dreier seg om denne sentrale aktiviteten, «hovedhjørnesteinen i fundamentet selv», som all fremgang i Saken skyldes. Dagens utfordring krever undervisning i en skala og av en kvalitet, et mangfold og en intensitet som overgår alle nåværende bestrebelse. Det er nå tiden er inne, så ikke anledningen skal gå tapt i en avsendig verdens raskt skiftende luner. Man må ikke innbille seg at egennyttige hensyn er hovedmotivet bak denne følelsen av at det haster. Det finnes en overordnet grunn: at store deler av menneskeheten lever i usle kår, i lidelser og uroligheter, og hungrer etter rettferdighet, men er «fratatt evnen til å se Gud med sine egne øyne eller høre hans melodi med sine egne ører». De må gis føde. Visjonen må bringes tilbake hvor håpet er tapt og tilliten bygges der det hersker tvil og forvirring. I disse og andre henseender er «Løftet om fred i verden» ment å skulle berede veien. Siden overrekkelsen av denne erklæringen til ledere for nasjonale regjeringer er så godt som fullført, må dens innhold nå ved alle mulige midler formidles til mennesker overalt fra alle samfunnslag. Dette er en nødvendig del av undervisnings arbeidet i vår tid og må drives med uforminsket kraft.

Undervisning er åndens føde. Den bringer liv til uvakte sjeler og frembringer den nye himmel og den nye jord. Den løfter banneret for en forenet verden. Den sikrer seieren for Pakten og bringer dem som vier sitt liv til den, den himmelske lykke å oppnå sin Herres velbehag.

Hver enkelt troende - mann, kvinne, ungdom og barn - kalles til innsats på dette området. For det er

enkeltmenneskets initiativ, dets besluttomme vilje til å undervise og tjene, som hele samfunnets suksess avhenger av. Ved å ha et sikkert fotfeste i Bahá'u'lláhs mektige Pakt, ved å støttes av daglig bønn og lesning av det hellige ord, ved å styrkes av en vedvarende streben etter å nå en dypere forståelse av de guddommelige læresetningene, ved å opplyses av en stadig bestrebelse på å anvende disse læresetningene på aktuelle spørsmål, ved å næres av å overholde lovene og prinsippene i hans vidunderlige verdensorden - ved dette kan hver enkelt i økende grad lykkes i undervisningen. Kort sagt blir Sakens endelige seier sikret av «en ting og bare en ting», som Shoghi Effendi så sterkt understreket, nemlig «i hvilken grad vårt indre liv og vår private karakter i sine mangfoldige aspekter gjenspeiler glansen av de evige prinsippene forkynt av Bahá'u'lláh.»

Elskede venner - dere som tiltales av Den Høyst-elskede, Den Velsignede Skjønnhet, som «vederkvegelsen for skapningens øye», som «de sakteflytende vann som selve livet for alle mennesker må avhenge av» - vi oppfordrer dere, i det største alvor og med vår aller dypeste overbevisning om at tiden er moden, til å legge til side alle deres mindre anliggender og sette kreftene inn på å undervise om hans Sak - på å forkynde, utbre og styrke den. Dere kan skride til verket i full tillit til at dette feltet for fremgang som ligger åpent foran dere, skyldes virksomheten av denne «gudfødte kraft» som «dirrer i alle skapte tings innerste vesen». Idet den «virker som et tveegget sverd, er den like for øynene på oss i ferd med, på den ene siden å kutte de eldgamle bånd som i århundrer har holdt sammen strukturen i de siviliserte samfunn, og på den annen å løse de lenker som fortsatt hemmer Bahá'u'lláhs tilblivende og ennå ikke frigjorte tro».

Nær ingen frykt eller tvil. Paktens kraft vil hjelpe dere og styrke dere og fjerne enhver hindring fra deres vei. «Han vil sannelig bistå enhver som bistår ham, og vil komme i hu enhver som ihukommer ham.»

Dere har vår stadige forsikring om inderlige og vedholdende bønner for dere alle.

Det Universelle Rettferdighetens Hus (sign.)